

UZASADNIENIE

W dniu 31 grudnia 2019 roku małoletnia N. W. działająca przez matkę M. W. wniosła pozew (k. 2-3) przeciwko ojcu T. W. o podwyższenie alimentów z kwoty po 600 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 30 grudnia 2009 roku w sprawie III RC 212/09 do kwoty po 2.000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano m.in., że w chwili obecnej, wobec upływu 10 lat od zasądzenia alimentów, alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie nie wystarczają na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb szesnastoletniej powódki. Miesięczne wydatki N. związane z rozpoczęciem roku szkolnego w Liceum Ogólnokształcącym w G.-D. o profilu mundurowym wyniosły 1.125 zł. Koszt utrzymania mieszkania wynosi 2000 zł miesięcznie. Dodatkowo, w przypadku podwyższenia kwoty alimentów do 2.000 zł małoletnia mogłaby uczęszczać na dodatkowe zajęcia, tj. basen, język angielski czy kurs pierwszej pomocy. Matka powódki nie pracuje, zajmuje się wychowaniem dwóch młodszych córek P. (4 lata) oraz T. (2 lata). Pozwany obecnie pracuje zagranicą. Nie uiszcza alimentów na małoletnią powódkę, alimenty małoletnia powódka otrzymuje z funduszu alimentacyjnego.

W odpowiedzi na pozew (k. 14-17) pozwany T. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zakwestionował wskazany przez matkę małoletniej koszt utrzymania mieszkania na kwotę 2000 zł miesięcznie. Wskazał, że małoletnia powódka zamieszkuje z matką i jej konkubentem oraz dwiema przyrodnimi siostrami, jednakże w zasadniczy sposób zmienił się jego sposób sprawowania opieki nad córką. Podniósł, że małoletnia N. regularnie w ciągu tygodnia odwiedza ojca i dziadka i spędza z nimi wolny czas, pozostając również na noc między innymi w weekendy i dni wolne od zajęć szkolnych. Wskazał, że podczas pobytu córki u siebie zapewnia jej wyżywienie, wszystkie media, środki higieny, kosmetyki i przekazuje jej „kieszonkowe”. Pozwany pracuje za granicą, jego miesięczne zarobki kształtują się na poziomie niecałych 14.000 koron duńskich miesięcznie tj. około 8000 zł netto. Jak wskazał jego miesięczne koszty utrzymania kształtują się na poziomie około 7500 zł miesięcznie (w tym alimenty na powódkę).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia N. W. urodziła się (...). Pochodzi ze związku małżeńskiego M. W. i T. W..

/okoliczność bezsporna/

Sąd Okręgowy w Toruniu wyrokiem z dnia 14 lipca 2006 roku w sprawie I C 553/06 rozwiązując przez rozwód związek małżeński M. W. i T. W. zasądził na rzecz małoletniej N. W. od ojca T. W. alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie.

Następnie wyrokiem zaocznym z dnia 30 grudnia 2009 roku w sprawie III RC 212/09 Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu podwyższył alimenty od pozwanego T. W. na rzecz małoletniej N. H. z kwoty po 300 zł miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu do kwoty po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 4 listopada 2009 roku.

Kolejnym wyrokiem tj. z dnia 15 grudnia 2010 roku Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu w sprawie III RC215/10 obniżył alimenty od T. W. na rzecz małoletniej N. W. z kwoty 800 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem zaocznym z dnia 30 grudnia 2009 roku w sprawie III RC212/09 do kwoty 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 stycznia 2011 roku.

W dacie wyrokowania w sprawie III RC 215/10 M. W. pracowała jako fryzjerka w B., zarabiała około 1.000 zł netto. Mieszkała wraz z małoletnią N. w wynajmowanym mieszkaniu, nie miała innych osób na utrzymaniu. Miesięczne koszty wynajmu mieszkania oscylowały wokół 750 – 900 zł. Małoletnia wówczas miała 7 lat, chodziła do 1 klasy szkoły podstawowej. T. W. zamieszkiwał z rodzicami, nie pracował. Pracę zarobkową wykonywał do lipca 2010 roku, w Danii. Miesięczne uzyskiwał wówczas dochód około 10.000 zł. Nie miał nikogo na utrzymaniu.

/bezsporne, a ponadto wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 30 grudnia 2009 roku – k. 14 akt III RC212/09, wyrok Sądu Rejonowego w Golubiu-D. z dnia 15 grudnia 2010 roku – k. 32 akt III RC 215/10, zeznania T. W. w sprawie III RC 215/10 – k. 30-31, zeznania M. W. w sprawie III RC 215/10 – k. 31/.

Obecnie małaletnia N. W. ma 17 lat, od 1 września 2019 roku uczy się w Liceum Ogólnokształcącym w G.-D. o profilu mundurowym. Podjęcie nauki w tej szkole wiązało się z wydatkiem w kwocie 1.015 zł. Małaletnia mieszka z matką, jej konkubentem i dwiema przyrodnimi siostrami w wynajmowanym mieszkaniu w B.. Udział N. w kosztach mieszkania to kwota około 300 – 350 zł miesięcznie. Na ubrania dla małaletniej powódki matka wydaje około 150 zł miesięcznie. Często trzeba jej kupować spodnie, ponieważ przecierają się w udach z uwagi na nadwagę małaletniej. Małaletnia je więcej niż przeciętna dziewczyna w jej wieku. Koszt jej wyżywienia miesięcznie wynosi około 800 zł. Raz na dwa miesiące małaletnia wyjeżdża na poligon, którego koszt wynosi 310 zł. Matka przekazuje jej wtedy dodatkowe kieszonkowe. Obecnie matka uiszcza abonament za telefon córki w kwocie 50 zł miesięcznie, wcześniej było to 150 zł z uwagi na ratę za telefon. N. W. leczyła się dermatologicznie z uwagi na problemy skórne na twarzy. Obecnie leczenie zakończyło się, ponieważ matka małaletniej odkryła, że powodem problemów skórnych było używanie przez małaletnią marihuany. Małaletnia wypalała ją podczas pobytów w mieszkaniu ojca. Do sierpnia 2020 roku małaletnia przychodziła do tego mieszkania często, także pod nieobecność pozwanego, nocowała tam, spożywała posiłki. Od 29 sierpnia 2020 roku, tj. od dnia kiedy M. W. odkryła, że małaletnia wypala w mieszkaniu ojca marihuanę, zabroniła córce nocować w tym mieszkaniu. Małaletnia chodzi tam obecnie tylko w ciągu dnia, w odwiedziny do dziadka, który mieszka na parterze. Leczenie stomatologiczne małaletnia odbywa w formie wizyt prywatnych, koszt jednej wizyty to średnio 180 zł. Od października 2019 roku wstrzymane zostało wypłacanie świadczenia wychowawczego 500+ na rzecz małaletniej powódki. Na rzecz córki N. W. matka otrzymuje świadczenie z funduszu alimentacyjnego ponieważ pozwany nie płaci alimentów dobrowolnie. Jego zadłużenie w funduszu alimentacyjnym wynosi około 70.000 zł .

/dowód: zeznania M. W. - k. 138v, k. 71v-72, zeznania świadka M. Ł. – k. 73-73v, zaświadczenie – k. 7, zaświadczenie z (...) w G.-D. z dnia 8 maja 2020 roku- k. 50, zaświadczenia z (...) w G.-D. z dnia 25 sierpnia 2020 roku- k. 110, faktura VAT za usługi dentystyczne – k. 124, zaświadczenie o wpłacie za udział w poligonie – k. 125, zaświadczenie o dochodzie M. W. – k. 129-131/

M. W. ma 41 lat, oprócz małaletniej N. W. posiada jeszcze dwie młodsze córki ze związku z obecnym partnerem M. Ł.. Wszyscy zamieszkują w wynajmowanym mieszkaniu w miejscowości B.. Opłaty za mieszkanie wynoszą łącznie około 1730 zł w sezonie grzewczym oraz 1530 zł poza sezonem grzewczym. M. W. nie jest właścicielką żadnych nieruchomości. Jest właścicielką pojazdu marki WV Golf, rok. 1992. Zajmuje się wychowaniem dzieci, jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, ale pomaga także konkubentowi w prowadzeniu jego działalności gospodarczej, razem z nim wykonuje usługi. Gdyby nie pomagała mu, M. Ł. musiałby zatrudnić pracownika. M. W. uzyskuje świadczenie wychowawcze na córki P. i T. w łącznej kwocie 1.000 zł, gdyż świadczenie 500+ na małaletnią powódkę oraz zasiłek rodzinny na wszystkie dzieci został wstrzymany. Matka otrzymuje również świadczenie z funduszu alimentacyjnego na N.. Konkubent M. W. z tytułu działalności gospodarczej uzyskuje dochód w wysokości około 3500-5000 zł netto. Młodsze córki są zapisane do przedszkola jednak z uwagi na fakt, że chorują, nie uczęszczają regularnie.

/dowód: zeznania M. W. k. 138v, zaświadczenie dot. opłat czynszu- k. 80, zeznania świadka M. Ł. – k. 73-73v, zaświadczenie z (...) w G.-D. z dnia 8 maja 2020 roku- k. 50, zaświadczenie odnośnie nieruchomości – k. 105-106, zaświadczenia z (...) w G.-D. z dnia 25 sierpnia 2020 roku- k. 110, zaświadczenie z PUP w G.-D. k. 53, informacja o pojazdach – k. 144-146/

T. W. do maja 2020 roku pracował w Danii jako rzeźnik. Jego miesięczne zarobki kształtowały się wówczas na poziomie niecałych 14.000 koron duńskich miesięcznie tj. około 8000 zł netto. W maju 2020 roku wrócił do Polski. W okresie czerwca 2020 roku przebywał na leczeniu odwykowym z uwagi na problem alkoholowy. Od czerwca 2020 roku jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G.-D. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Mieszka na piętrze domu ojca J. W. w G.-D.. Gdy pracował w Danii wracał do domu raz na dwa tygodnie. Dokłada się J. W. do wydatków średnio 200-300 zł miesięcznie, a także do podatku od nieruchomości – całkowita kwota podatku to 300 zł rocznie. Ma

zobowiązania kredytowe, m.in. za samochód O. (...) ratę w wysokości 783,71 zł miesięcznie, kredyt został zaciągnięty 5 listopada 2019 roku na kwotę 32.588,33 zł, płatny w 52 ratach. Nie ma na utrzymaniu innych osób oprócz małoletniej N.. Posiada zadłużenie u komornika w wyniku nie uiszczania alimentów na rzecz córki na kwotę około 70.000 zł. Przed terminem ostatniej rozprawy, tj. przed dniem 7 października 2020 roku ponownie podjął pracę w Danii.

/bezsporne, a ponadto dowód: zeznania M. W. k. 138v, zeznania świadka J. W. - k. 72-73, decyzja z PUP w G.-D. z dnia 8.06.2020 r. – k. 141,

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujące się w aktach sprawy oraz przesłuchanie matki małoletniej oraz zeznania świadków w osobie ojca pozwanego oraz partnera matki małoletniej powódki. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego albowiem pozwany nie stawiał się na termin rozprawy w dniu 7 października 2020 roku, nie usprawiedliwiając swojej nieobecności.

Sąd uznał za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. W szczególności jednak żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności ani prawdziwości treści w nich zawartych.

Co do zasady sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom złożonym przez matkę małoletniej powódki. Wyjątek stanowią koszty wyżywienia małoletniej, co ma przełożenie na ogólny koszt utrzymania małoletniej. Sąd uznał za wygórowaną kwotę 1000-1400 zł miesięcznie na zakup samej żywności dla N., podczas gdy - jak zeznała matka małoletniej, czworo pozostałych domowników, w tym dwóch dorosłych wydaje na żywność około 1700 zł. W ocenie sądu koszt żywności dla małoletniej powódki to na chwilę obecną – kiedy małoletnia mniej czasu spędza w mieszkaniu pozwanego, średnio około 800 zł. Kwota ta uwzględnia fakt, że małoletnia je więcej niż jej rówieśnicy, przy czym rolą matki małoletniej jest wpłynięcie na jej zachowanie, tak aby ilość spożywanego jedzenia mieściła się w rozsądnych granicach. Pozostałe wskazane przez matkę powódki wydatki kształtują się co do zasady na rozsądnym poziomie. Nie jest kwotą wygórowaną kwota 150 zł miesięcznie na ubrania, tym bardziej, że małoletnia z uwagi na nadwagę ma zwiększone problemy w tym zakresie. W kwestii opłat za mieszkanie z przedłożonego przez matkę zaświadczenia od właściciela mieszkania wynika, iż w okresie zimowym uiszczają kwotę 1730 zł z uwzględnieniem energii elektrycznej i wody, natomiast w okresie letnim 1430 zł. Wobec tego matka słusznie podała, że udział N. w tych kosztach opiewa na kwotę około 300 zł miesięcznie.

Sąd nie miał również podstaw aby kwestionować zeznania M. Ł. i J. W.. Odnośnie zeznań M. Ł. różniły się one co prawda od zeznań matki małoletniej w zakresie wysokości miesięcznych dochodów M. Ł., jednak zdaniem sądu wynika to z faktu, że M. Ł. prowadzi działalność gospodarczą, gdzie zarobki różnią się w skali poszczególnych miesięcy. Wobec tego sąd uznał, że dochody pozwanego kształtują się od 3.500 do 5.000 zł.

Matka małoletniej powódki wnosiła o podwyższenie alimentów na rzecz córki z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 2.000 zł miesięcznie.

Przedmiotowe powództwo o podwyższenie alimentów posiada podstawę prawną w art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przepis ten stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zwłaszcza zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku

alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54).

Matka małoletniej powódki wskazywała, że kwota alimentów otrzymywana do tej pory nie wystarcza na zaspokojenie podstawowych potrzeb córki, gdyż wzrosły koszty jej utrzymania. Jednocześnie wskazała na poprawę sytuacji finansowej pozwanego.

Ostatni raz obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniej powódki został ustalony mocą wyroku Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 15 grudnia 2010 roku na kwotę 600 zł. Wówczas małoletnia miała 7 lat. Jej matka pracowała jako fryzjerka, nie miała oprócz niej innych dzieci, pozwany nie pracował, mieszkał u rodziców.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że od 15 grudnia 2010 roku, tj. w przeciągu 10 lat, niewątpliwie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniej, jak również wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Małoletnia powódka rozpoczęła edukację w szkole średniej, ma swoje zainteresowania, wydatki.

Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965 r. (I CZ 135/64, niepubl.) „różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

W myśl art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Aktualne wydatki ponoszone w skali miesiąca przez matkę małoletniej powódki na jej utrzymanie kształtują się na poziomie około 1.500 – 1.600 zł. W tych okolicznościach alimenty w kwocie 600 zł są rażąco niskie, powodują, że matka małoletniej chcąc zaspokoić wszystkie jej potrzeby jest zmuszona ponosić koszty jej utrzymania w większym stopniu niż ojciec, a nawet w większym, mimo, że to na niej ciąży obowiązek osobistej opieki nad córką i jej wychowania. Nadto małoletnia nie uczestniczy w zajęciach dodatkowych z uwagi na brak środków. W ocenie sądu zasadnym jest aby pozwany płacił alimenty w kwocie po 1.000 zł na córkę. Pozostałe koszty winna ponieść matka małoletniej. Matka małoletniej wskazała, że jest bezrobotna, ale w ocenie sądu w istocie świadczy ona pracę na rzecz działalności gospodarczej swojego partnera, wobec czego powinna mieć również udział w przychodach z tej działalności.

Analizując sytuację rodzinną i majątkową pozwanego należy wskazać, iż uległa ona poprawie w stosunku do daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów. W trakcie trwania niniejszego postępowania w okresie maja 2020 roku pozwany zrezygnował z pracy w Danii, w czerwcu zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy w G.-D. jako osoba bezrobotna. Jednakże obecnie pozwany ponownie wyjechał do pracy do Danii. Pozwany nie ma innych osób na utrzymaniu oprócz małoletniej N.. Z zestawienia wydatków pozwanego wynika, że stałe jego miesięczne wydatki opiewają na około 7.350 zł. Przy czym uwzględnił w tychże kosztach alimenty na rzecz córki w kwocie 600 zł, których jednak nie płaci, gdyż są one wypłacane z Funduszu Alimentacyjnego. Należy podkreślić, że pozwany – w przeciwieństwie do matki małoletniej, w żaden sposób nie udokumentował ponoszonych wydatków. Przy czym niektóre z nich jawią się jako wygórowane, jak np. koszt mieszkania, gdzie jak zeznał ojciec pozwanego, pozwany mieszka w Danii na jednym pokoju z dwoma lub trzema kolegami. Wątpliwości budzą również wydatki na telefon w kwocie 350 zł miesięcznie. Skoro pozwanego stać na taki wydatek, to powinno być go stać również na alimenty, które po podwyższeniu będą i tak niższe niż rachunki pozwanego za telefon za 3 miesiące. Należy również zwrócić uwagę na okoliczność, że pozwany spłaca ratę kredytu w kwocie 800 zł miesięcznie. Nie ma w tym zakresie zaległości. Wydatek ten z pewnością nie powinien wyprzedzać zobowiązań alimentacyjnych pozwanego. W ocenie sądu możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się co najmniej na poziomie 8.000 zł miesięcznie. Jego usprawiedliwione wydatki nie przekraczają zaś zdaniem sądu kwoty 7.000 zł. Zatem pozwany jest w stanie uiszczać alimenty w kwocie 1000 zł miesięcznie.

Tym samym alimenty w kwocie po 1000,00 zł miesięcznie leżą w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, a jednocześnie pozwolą one na zaspokojenie wszelkich uzasadnionych potrzeb małoletniej, przy uwzględnieniu finansowego udziału w tym zakresie także matki małoletniej. Jednocześnie wkład finansowy matki, nie powinien być w takiej samej wysokości jak wkład pozwanego z tego względu, że po pierwsze matka sprawuje osobistą pieczę nad córką, zajmuje się jej wychowaniem, a po wtóre jej możliwości zarobkowe są mniejsze niż możliwości zarobkowe pozwanego, zaś wydatki proporcjonalnie większe – z racji tego, że ma na utrzymaniu jeszcze dwójkę dzieci.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 135 § 1 krio w zw. z art. 138 krio w punkcie 1. sentencji wyroku podwyższył rentę alimentacyjną od pozwanego na rzecz małoletniej N. W. z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 7 października 2020 roku, tj. od dnia zamknięcia rozprawy. Zdaniem sądu alimenty w podwyższonej wysokości należą się pozwanej od tej daty mając na uwadze, że pozwany w okresie od czerwca 2020 roku do końca września 2020 roku nie pracował, leczyl się odwykowo.

W punkcie 2. wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, to jest ponad kwotę 1000,00 zł i w zakresie żądania alimentów od daty wniesienia pozwu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W punkcie 5. wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z dyspozycją art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

sędzia Karolina Głazińska-Izdebska